

Til nr. 7

Ændringsforslaget medfører, at der ikke fastsættes et maksimum for fraflytningskommunens betaling til tilflytningskommunen, når en borger har benyttet sin ret til at flytte til en ældre- eller plejebolig m.v. i en anden kommune. Det foreslås i stedet, at de nuværende regler for mellemkommunal refusion i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fortsat skal gælde på området.

Der skal efter aftale med de kommunale parter iværksættes et fælles udredningsarbejde, som skal munde ud i et forslag til nye mellemkommunale betalingsregler. De nærmere vilkår for udredningsarbejdet aftales med de kommunale parter i forbindelse med de økonomiske forhandlinger for 2003. Det forventes, at det inden for et år er afklaret, hvordan forslag til de fremtidige mellemkommunale betalingsregler skal udformes.

Til nr. 8

Der foreslås indarbejdet en revisionsbestemmelse, hvorefter socialministeren pålægges at fremsætte forslag til revision af § 71 og §§ 73 a-75 h i første halvdel af folketingsåret 2004-05, det vil sige inden den 1. januar 2005.

Baggrunden er, at der med lovforslaget lægges op til store omlægninger i den kommunale ældrepleje. De overordnede målsætninger er klare: Der skal skabes valgfrihed for borgerne, private leverandører skal have adgang til at tilbyde deres ydelser til hjemmehjælpsmodtagerne, og der skal skabes øget sikkerhed for, at borgerne får den hjælp, de har krav på. Det er en fælles forudsætning for, at disse tre overordnede målsætninger kan nås, at der i alle landets kommuner sættes fokus på den kommunale organisation. Derfor er det også en direkte konsekvens af lovforslaget, at de kommunale beslutningstagere fremover vil skulle yde en målrettet indsats for klart at adskille de funktioner, de har i medfør af deres myndighedsansvar, og de funktioner, de (eventuelt) har i forhold til driften af den kommunale leverandørvirksomhed.

Adskillelsen af myndigheds- og leverandøropgaverne er essentiel af flere grunde. For det første fordi det dermed tydeliggøres over for både borgere og kommunalpolitikere, at kommunalpolitikernes primære opgave og fornemmeste pligt er at varetage myndighedsopgaverne i for-

hold til borgerne i kommunen. For det andet fordi adskillelsen skaber større gennemsigtighed både om borgernes rettigheder og om de politiske prioriteringer, der er foretaget. Og endelig for det tredje fordi der dermed skabes en klar ansvarsfordeling mellem myndighed og leverandør.

Det er helt centralt, at der skal gives klare udmeldinger om de politiske beslutninger, kommunalbestyrelsen træffer. Et vigtigt redskab til dette er de kommunale kvalitetsstandarder, alle kommunalbestyrelser er forpligtet til at udfærdige og revidere mindst én gang om året. Med kvalitetsstandarderne sættes målene for indsatsen i alle led af ældreplejen – hvilke ydelser tilbydes der, hvilke kriterier lægges til grund, når der træffes afgørelser, hvilke værdier – herunder ledelsesmæssige værdier – skal ligge til grund for udførelsen af hjælpen, og hvordan sikres det, at hjælpen udføres i overensstemmelse med afgørelsen?

Der skal således gå en klar linje direkte fra de politiske beslutninger, der træffes i kommunalbestyrelsen, til de konkrete ydelser, der leveres i den enkelte borgers hjem. Det skal ikke kun være kommunalbestyrelsen, administrationen og leverandørerne, der har indsigt i de fastsatte mål og retningslinjer. Borgerne har også krav på denne information. Derfor skal kvalitetsstandarderne udformes på en sådan måde, at borgerne dels på et kvalificeret grundlag kan tage stilling til de politiske beslutninger, der træffes i kommunen, dels kan vurdere, om der er sammenhæng mellem de politiske beslutninger og den daglige udførelse af opgaverne i forhold til de ældre. Dermed kommer kvalitetsstandarderne også til at danne grundlaget for en løbende debat mellem borgerne og kommunalpolitikere om mål og prioriteringer.

Der er ikke noget nyt i, at kommunalbestyrelsernes primære opgave er at varetage myndighedsopgaverne i forhold til borgerne, herunder at løfte ansvaret for, at der træffes afgørelser i overensstemmelse med politiske beslutninger, og at sørge for, at borgerne fuldt ud får ydelserne i henhold til afgørelserne. I forhold til ældreområdet har det altid være kommunalbestyrelsens pligt og ansvar at fastsætte serviceniveauet og værdigrundlaget for ældreplejen og at foretage de økonomiske prioriteringer, der er nødvendige for at sikre, at der er tilstrækkeligt med ressour-